

Ο όσιος Γεώργιος Καρσλίδης, φωτισμένος παιδαγωγός.

Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης (†).

Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης.

Ο όσιος Γεώργιος κάποτε είπε σε μία γυναίκα από τη Δράμα, που τον επισκέφθηκε στο μοναστήρι: «Μάλωσες με τον σύζυγό σου και ήλθες. Δεν έκαμες καλά. Θα προσπαθείτε με τη γνώμη του συζύγου σας να έρχεσθε εδώ». Σε μία άλλη, νέα γυναίκα, είπε με βεβαιότητα: «Εσύ, για την αγάπη που έδειξες στην κατάκοιτη μητέρα σου, έκανες πολύ καλά. Ο Θεός σου τα συγχώρεσε όλα». Συχνά επανελάμβανε ο φιλάνθρωπος και φιλόπτωχος όσιος: «Το χέρι σας να είναι πάντα ανοικτό... Να μη αδικείτε κανένα... Προσευχή κι ελεημοσύνη πηγαίνουν μαζί...»

Στον μακάριο όσιο ίσχυε ο λόγος της Αποκαλύψεως: «οίδα σου τα έργα και την θλίψιν και την πτωχείαν· αλλά πλούσιος ει» (Αποκ. 2:9). Αυτό τον πλούτο του αγωνίσθηκε φιλότιμα να προσφέρει παντού με λόγο και πράξη. Η ζωή του μας θυμίζει τη ρήση του Αποστόλου Παύλου: «Αργυρίου ή χρυσίου ή ιματισμού ουδενός επεθύμησα» (Πραξ. 20:23). Και τον αδιάψευστο λόγο του Κυρίου: «Θησαυρίζετε δε υμίν θησαυ-

ρούς εν ουρανώ, όπου ούτε σης ούτε βρώσις αφανίζει και όπου κλέπται ου διορύσσουσιν ουδέ κλέπτουσι» (Ματθ. 6:20)

Μία κυρία αναφέρει: «Για τις καλοκαιρινές μπόρες, το χαλάζι, τις αστραπές, τους κεραυνούς, που ήταν πολλές και συνηθισμένες, αλλά και απότομες εκεί στα ψηλά βουνά που ήμασταν, μας συμβούλευε: “Το πρώτο Σάββατο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, από τα κόλλυβα που διαβάζονται στη μνήμη του αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος, για το θαύμα που έκανε, πάντα να έχετε λίγα κρατημένα. Όταν πιάσουν οι ξαφνικές καταιγίδες, θα παίρνετε λίγα, θα βγαίνετε έξω και με το χέρι σας σταυροειδώς θα τα σκορπίζετε και αμέσως η καταιγίδα σταματάει”. Μία φορά που είχε πιάσει μεγάλη καταιγίδα και οι αστραπές ήταν πολλές και έντονες, έτρεξα φοβισμένη κοντά του, εκεί στο κρεβατάκι που ήταν ξαπλωμένος, για να ασφαλιστώ. “Γιατί, γιαβρίμ, φοβήθηκες; Όπου και να κρυφτείς και σε σαράντα τρύπες να μπεις, θα σε βρει το κακό, αν έτσι το θέλει ο Θεός”, μου είπε.

»Μία γνωστή της πεθεράς μου από τη Θεσσαλονίκη ήρθε του αγίου Δημητρίου στο χωριό. Μόλις την είδε ο Γέροντας, για πρώτη φορά την έβλεπε, την είπε αυστηρά: “Τα χέρια σου βγάζουν φωτιά”. “Όχι, δεν έχουν τίποτε τα χέρια μου”, δικαιολογήθηκε. “Δεν τα βλέπεις εσύ, όμως εγώ τα βλέπω. Κοντεύει ο θάνατός σου και δεν λάδωσες τα χέρια σου. Να ξέρεις δεν θα περάσεις τα τελώνια, θα δυσκολευτείς πολύ”».

Στα παιδιά ο όσιος μάθαινε με τρόπο την υπακοή, την υπομονή, την εγκράτεια. Μία ημέρα σε ένα παιδάκι που αργότερα έγινε ιερέας, είπε: «Να πάρεις τη στάμνα να φέρεις νερό». Είχε πάει σ’ ένα μακρινό εξωκκλήσι του Προφήτη Ηλία. Ο Γέροντας πήγε και άδειασε τη στάμνα με το νερό. Τον ρώτησε: «Έφερες νερό;». «Ναι, βέβαια έφερα». «Πού είναι το νερό; Η στάμνα άδεια είναι. Να πας να τη γεμίσεις. Όχι επάνω, εδώ κάτω στη ρεματιά θα πας...». Έτσι απλά και χαριτωμένα δίδασκε τα παιδιά του σπουδαίες αρετές.

Ορισμένοι άνθρωποι τον θεωρούσαν αυστηρό και σκληρό, γιατί τους διόρθωνε τα λάθη τους που έκρυβαν, όμως εκείνος, όπως διηγούνται, ήταν αγιασμένος και φωτισμένος παιδαγωγός. Μία γυναίκα από το Λιβαδερό από βραδύς ήθελε να δει στο φλυτζάνι του καφέ, πώς θα την δεχθεί την επαύριο ο όσιος. Την άλλη ημέρα που πήγε στο

μοναστήρι ο όσιος αυστηρά της είπε: «Εχθές το βράδυ ήσουν με τον διάβολο και τώρα ήρθες εδώ;».

Από το βιβλίο: (†) Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Ο Όσιος Γεώργιος της Δράμας. Έκδοσις Ι. Μ. Αναλήψεως του Σωτήρος, Ταξιάρχης (Σίψα) Δράμα 2016, σελ. 218, 261, 314, 316 (αποσπάσματα).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>